

Легенди та пісні села Іванчі

Легенда про урочище Мишаровське

Урочище Мишаровське знаходиться біля села Іванчі, на межі Рівненської та Волинської областей. Це мішаний широколистяний ліс. В ньому ростуть: осика, вільха, дуб, береза, граб, ліщина. Зустрічаються й хвойні: ялина та сосна.

Ліс багатий на гриби та ягоди. Збирати їх ходять не тільки іванчани, а й люди з сусідніх сіл: Полиць, Сошників, Веретино. І навіть із сіл Волинської області: Осниця Мала, Осниця Велика, Тельчі.

На околиці лісу колись був польський маєток пані Мишаровської. Звідси й пішла назва урочища. Багато батраків мала пані, нащадки яких довго жили в лісових будинках.

За життя пані Мишаровської вхід до лісу був платний. Селянам потрібно було придбати квиточка у польської влади.

Багато ще незвіданих таємниць таїть в собі Мишаровський ліс.

Весільні пісні

***

Благослови Боже,
І Пречиста тоже
І батько і мати.
Коровай розчиняти.

***

Короваю-раю
Я тебе вбираю
Щастя і долі
Дітям бажаю.

***

Наша піч регоче,
Короваю хоче.
А припечок посміхається,
Короваю дожидається.

***

Ой ви сусіде, й вороги
Не переходьте дороги
Нехай перейде ясна зоря
Нехай перейде мати моя.

***

Вийди, матінко, подивися,
Що тобі дружки привезли.
Привезли скриню із замком,
Молоду невістку із вінком.

***

Ой, ви дівчата ви мої,
Не йдіть заміж молоді.
Бо я молода заміж пішла.
Тепер я знаю яка то біда.

Тра рано встати, хліба спекти,
Хату замести, в місто піти.
Іду я в місто біжучи,
А з міста їду плачучи.

А мій миленький, дома п'яненький,
Побив посуду в дрібні куски.
Я ті кусочки збираю, платочком сльози витираю.
Ой мамо, мамо, ви моя,
Яка нещасна доля моя.

***

Ой несла я воду, погнулася дужка.
Подруженька іде заміж, а я в неї дружка.

А я молоденька піду, та не зараз,
Бо я своїй матусенці копи не нажала.

Не нажала жита, не нажну пшениці.
Подруженька восени, а я піду в м'ясниці.

Тепер тобі не ходити, куди ти ходила,
Тепер тобі не любити, кого ти любила.

Тепер тобі не ходити в ліс по горішки,
Тепер тобі минаються дівочькії смішки.

Тепер тобі не ходити у ліс за грибами,
Тепер тобі тра глядіти чоловіка й мами.

Іванчівська публічно-шкільна бібліотека

Підготувала С. Бачинська